

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

Warunki osadzenia w UE

P7_TA(2011)0585

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie warunków panujących w zakładach karnych w UE (2011/2897(RSP))

(2013/C 168 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając narzędzia prawne Unii Europejskiej w zakresie ochrony praw człowieka, a w szczególności postanowienia art. 2, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej, oraz Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności postanowienia art. 4, 19, 47, 48 i 49,
- uwzględniając przepisy prawa międzynarodowego dotyczące praw człowieka i zakazu tortur oraz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, a przede wszystkim Powszechną deklarację praw człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem postanowień art. 5, Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych, ze szczególnym uwzględnieniem postanowień art. 7, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania oraz protokół fakultatywny do powyższej konwencji w sprawie ustanowienia systemu regularnych wizyt przeprowadzanych przez niezależne organy międzynarodowe i krajowe w zakładach karnych,
- uwzględniając przepisy prawne Rady Europy dotyczące praw człowieka i zapobiegania torturom i niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, a przede wszystkim europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, w szczególności postanowienia jej art. 3, protokoły do tej konwencji oraz orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, przyjętą w 1987 r. Europejską konwencję o zapobieganiu torturom oraz niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, która ustanowiła przy Radzie Europy Europejski Komitet ds. Zapobiegania Torturom oraz Niehumanitarnemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CPT), uwzględniając też sprawozdania CPT,
- uwzględniając przepisy prawne koncentrujące się przede wszystkim na prawach osób pozbawionych wolności, w szczególności – na poziomie Organizacji Narodów Zjednoczonych – standardowe minimalne zasady traktowania więźniów oraz deklaracje i zasady przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne; – na poziomie Rady Europy – zalecenia Komitetu Ministrów, a mianowicie zalecenie nr (2006)2 w sprawie europejskich reguł więziennych, zalecenie nr (2006)13 w sprawie przetrzymywania w areszcie, warunków takiego przetrzymywania oraz zagwarantowania ochrony przed nadużyciami, zalecenie nr (2008)11 w sprawie europejskich zasad stosowanych wobec młodocianych przestępców, wobec których zastosowano sankcje lub środki, zalecenie nr (2010)1 w sprawie przyjętych przez Radę Europy zasad zwolnienia warunkowego ⁽¹⁾ oraz zalecenia przyjęte przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy,
- uwzględniając rezolucje z dnia 18 stycznia 1996 r. w sprawie złych warunków panujących w więzieniach Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie warunków więziennych w Unii Europejskiej: ulepszeń i kar zastępczych ⁽³⁾, ponawiane wezwania kierowane do Komisji i Rady, by przygotowały wniosek w sprawie decyzji ramowej o prawach więźniów, zawarte w swoim zaleceniu z dnia 6 listopada 2003 r. z projektem zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie zabezpieczeń proceduralnych, z których mogą korzystać podejrzani oraz oskarżeni w Unii Europejskiej ⁽⁴⁾, w skierowanym do Rady zaleceniu z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie praw więźniów w Unii

⁽¹⁾ Wyczerpujący wykaz zaleceń i rezolucji Rady Europy w zakresie prawa karnego znajduje się na stronie: <http://www.coe.int/prison>.

⁽²⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.1996, s. 102.

⁽³⁾ Dz.U. C 98 z 9.4.1999, s. 299.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 83 E z 2.4.2004, s. 180. Ust. 23: „nakłania Radę i Komisję do przyspieszenia dochodzenia w zakresie warunków przetrzymywania i warunków panujących w więzieniach w UE, w celu przyjęcia dyrektywy ramowej w sprawie praw więźniów i wspólnych minimalnych norm pozwalających zagwarantować im prawa w oparciu o postanowienia art. 6 [TUE]”. Zob. także rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2003 r. w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej (2002) (Dz.U. C 76 E z 25.3.2004, s. 412), a w szczególności jej ust. 22: „ogólnie rzecz biorąc wyraża przekonanie, że należy również dołożyć wszelkich starań w europejskim obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, by wykorzystać europejskie możliwości w celu poprawy działalności policji i systemu więziennictwa, np. przez przygotowanie ramowej decyzji w sprawie minimalnych norm, które pozwolą chronić prawa więźniów w UE”.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- Europejskiej⁽¹⁾ oraz w rezolucji z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie wieloletniego programu na lata 2010-2014 przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli – program sztokholmski⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi⁽³⁾,
 - uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej⁽⁴⁾,
 - uwzględniając wniosek z dnia 29 sierpnia 2006 r. dotyczący decyzji ramowej Rady w sprawie zastosowania europejskiego nakazu nadzoru w postępowaniu przedprocesowym pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej (COM(2006)0468),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa dostępu adwokata w postępowaniu karnym oraz prawa do powiadomienia osoby trzeciej o zatrzymaniu – COM(2011)0326),
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji w sprawie stosowania przepisów UE dotyczących wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w obszarze pozbawienia wolności – zwiększenie wzajemnego zaufania w ramach europejskiej przestrzeni sądowej – z dnia 14 czerwca 2011 r. (COM(2011)0327),
 - uwzględniając pytanie ustne w sprawie warunków panujących w zakładach karnych w UE złożone przez grupy polityczne ALDE, GUE/NGL, PPE, Verts/ALE i S&D (O-000252/2011 - B7-0658/2011, O-000253/2011 - B7-0659/2011, O-000265/2011 - B7-0660/2011, O-000266/2011 - B7-0661/2011, O-000283/2011 - B7-0662/2011, O-000284/2011 - B7-0663/2011, O-000286/2011 - B7-0664/2011, O-000287/2011 - B7-0665/2011, O-000296/2011 - B7-0666/2011, O-000297/2011 - B7-0667/2011)
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska uznała za jedno ze swych zadań stworzenie obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz że na mocy postanowień art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej Unia Europejska przestrzega praw człowieka i podstawowych wolności, a co za tym idzie, przyjmuje obowiązki, które musi wypełnić, by zadbać o poszanowanie tych praw i wolności;
- B. mając na uwadze, że za warunki panujące w zakładach karnych oraz zarządzanie więzieniami odpowiadają przede wszystkim państwa członkowskie, przy czym niedociągnięcia takie jak przeludnienie więzień i domniemania o niewłaściwym traktowaniu osadzonych mogą podkopywać zaufanie, które musi leżeć u podstaw współpracy sądowej w sprawach karnych opierającej się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i orzeczeń przez państwa członkowskie UE;
- C. mając na uwadze, że współpraca sądów w sprawach karnych powinna opierać się na poszanowaniu norm w obszarze praw podstawowych oraz na niezbędnym uwzględnieniu praw podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym, co pozwoli zapewnić wzajemne zaufanie państw członkowskich w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w szczególności biorąc pod uwagę, że liczba obywateli państw członkowskich przetrzymywanych w innym państwie członkowskim może wzrosnąć w wyniku takiej współpracy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, s. 154

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E, 21.10.2010, s. 12. W ust. 112 Parlament „wzywa do utworzenia w UE przestrzeni wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w oparciu o poszanowanie praw podstawowych, zasadę wzajemnego uznawania oraz potrzebę zachowania spójności krajowych systemów prawa karnego, czemu mają służyć minimalne normy dotyczące warunków w więzieniach i aresztach oraz wspólny zbiór praw więźniów w UE”.

⁽³⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- D. mając na uwadze, że szacuje się, iż w latach 2009-2010 w więzieniach przebywało 633 909 osadzonych⁽¹⁾; mając na uwadze, że zielona księga Komisji, w której zawarto te dane statystyczne wskazuje na alarmującą sytuację pod następującymi względami:
- przepełnienie więzień⁽²⁾;
 - wzrost liczby osadzonych;
 - wzrost liczby obcokrajowców osadzonych w zakładach karnych⁽³⁾;
 - duża liczba osób przebywających w aresztach tymczasowych⁽⁴⁾;
 - więźniowie chorzy psychicznie i z zaburzeniami psychologicznymi;
 - liczne przypadki śmierci i samobójstw⁽⁵⁾;
- E. mając na uwadze, że postanowienia art. 3 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka nakładają na państwa członkowskie obowiązki nie tylko poprzez zakaz poddawania więźniów nieludzkiemu i poniżającemu traktowaniu, lecz również wzywają je do zapewnienia godnych warunków w zakładach karnych oraz do przeprowadzania szczegółowych i skutecznych dochodzeń w przypadku naruszenia praw więźniów;
- F. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich większość osadzonych to osoby przebywające w areszcie tymczasowym; mając na uwadze, że areszt tymczasowy to nadzwyczajny środek prawny oraz że wydłużające się okresy aresztowania tymczasowego mają szczególnie negatywny wpływ na osadzonych, mogą zaszkodzić współpracy sądów państw członkowskich i są sprzeczne z wartościami UE⁽⁶⁾; mając na uwadze, że Europejski Trybunał Praw Człowieka wielokrotnie potępił znaczną część państw członkowskich za naruszenie postanowień europejskiej konwencji praw człowieka w odniesieniu do aresztu tymczasowego;
- G. mając na uwadze, że jednym z problemów, na który państwa członkowskie często zwracają uwagę, jest brak środków na poprawienie warunków panujących w zakładach karnych oraz że konieczne może okazać się stworzenie nowego działu w budżecie w celu zachęcenia państw członkowskich do przestrzegania surowych norm;
- H. mając na uwadze, że zapewnienie osadzonym godziwych warunków bytowania i udostępnienie im programów pozwalających przygotować się na powrót na łono społeczeństwa pomaga zmniejszyć prawdopodobieństwo recydywy;
- I. mając na uwadze, że Rada przyjęła rezolucje i zalecenia (do których nie zawsze stosują się państwa członkowskie) dotyczące szczególnego problemu uzależnienia od narkotyków i zmniejszania związanych z nim zagrożeń oraz poświęcone w szczególności leczeniu uzależnienia od narkotyków w więzieniach i na wolności;

⁽¹⁾ Dane przedstawione przez Komisję w zielonej księdze w sprawie warunków panujących w zakładach karnych (COM(2011)0327); szczegółowe dane można znaleźć na stronie Rady Europy, obszar 1: [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf); obszar 2: http://www3.unil.ch/wpmu/space/files/2011/02/Council-of-Europe_SPACE-II-2009-E.pdf

⁽²⁾ W UE jest to średnio 107,3; przepełnienie obserwuje się w 13 państwach członkowskich, jak również w Anglii, Walii i Szkocji, więzienia są najbardziej przeludnione w Bułgarii (155,6), we Włoszech (153), na Cyprze (150,5), w Hiszpanii (136,3) i w Grecji (129,6).

⁽³⁾ W UE jest to średnio 21,7, najwięcej w Luksemburgu (69,5), na Cyprze (59,6), w Austrii (45,8), w Grecji (43,9) i Belgii (41,1).

⁽⁴⁾ W UE jest to średnio 24,7, najwięcej w Luksemburgu (47,2), we Włoszech (43,6), na Cyprze (38,4).

⁽⁵⁾ Sprawozdania CPT zwracają uwagę na utrzymujące się poważne problemy, takie jak złe traktowanie oraz nieodpowiednie warunki panujące w zakładach karnych, niewłaściwe zajęcia i niewłaściwa opieka zdrowotna.

⁽⁶⁾ Harmonogram działań mających na celu umocnienie praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniach karnych, 2009/C295/01, z 30 listopada 2009 r.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

- J. mając na uwadze, że tylko 16 państw członkowskich ratyfikowało protokół fakultatywny do Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, podczas gdy siedem państw członkowskich podpisało go, ale jeszcze nie ratyfikowało ⁽¹⁾;
- K. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie przyznają parlamentarzystom i posłom do PE prawo odwiedzania więzień oraz że PE wezwał do przyznania tego prawa posłom do PE w całej UE ⁽²⁾;
- L. mając na uwadze, że dzieci znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji, jeżeli chodzi o pozbawienie wolności, a zwłaszcza tymczasowe aresztowanie;
- M. mając na uwadze, że w dniu 30 listopada 2009 r. Rada przyjęła plan działania na rzecz wzmocnienia praw proceduralnych osób podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym, który to plan stanowi część programu sztokholmskiego i określa najważniejsze zabezpieczenia, które pomogą zagwarantować przestrzeganie praw podstawowych w dążeniu do zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi w obszarze wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych;
- N. mając na uwadze komunikat Komisji – wydany na wyraźny wniosek Rady, zgodnie z założeniami programu sztokholmskiego i w odpowiedzi na wielokrotne apele Parlamentu – zatytułowany „Zwiększenie wzajemnego zaufania w europejskiej przestrzeni sądowej – Zielona księga w sprawie stosowania przepisów UE dotyczących wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w obszarze pozbawienia wolności” ⁽³⁾, który otwiera proces otwartych konsultacji z zainteresowanymi stronami na temat działań UE na rzecz poprawy warunków panujących w zakładach karnych w celu zapewnienia wzajemnego zaufania do współpracy sądowej, podkreśla zależność między warunkami panującymi w zakładach karnych a różnymi instrumentami UE, takimi jak europejski nakaz aresztowania czy europejski nakaz nadzoru, i stwierdza jednoznacznie, że UE mogłaby podjąć działania między innymi w następujących kwestiach: warunki panujące w zakładach karnych, areszt tymczasowy i sytuacja zatrzymanych dzieci;
1. pozytywnie odnosi się do zielonej księgi Komisji; jest zaniepokojony alarmującymi warunkami panującymi w zakładach karnych w UE, apeluje do państw członkowskich o niezwłoczne podjęcie działań gwarantujących przestrzeganie i ochronę praw podstawowych więźniów, zwłaszcza praw osób znajdujących się w trudnej sytuacji, i uważa, iż we wszystkich państwach członkowskich należy stosować minimalne wspólne normy w zakresie warunków osadzenia ⁽⁴⁾;
 2. przyznaje ponownie, że warunki panujące w zakładach karnych mają zasadnicze znaczenie dla stosowania zasady wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; uważa, że najważniejsze znaczenie w tym zakresie ma wspólna podstawa zaufania między organami sądowymi oraz lepsza znajomość krajowych systemów sądownictwa karnego;
 3. apeluje do Komisji i Agencji Praw Podstawowych o monitorowanie stanu warunków panujących w zakładach karnych w UE oraz o wspieranie działań państw członkowskich mających zagwarantować zgodność ich prawa i strategii politycznych z najwyższymi standardami w tym zakresie ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Protokół ratyfikowały: Bułgaria, Cypr, Czechy, Dania, Estonia, Francja, Hiszpania, Holandia, Luksemburg, Malta, Niemcy, Polska, Rumunia, Słowenia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo. Protokół podpisały, lecz jeszcze go nie ratyfikowały: Austria, Belgia, Finlandia, Grecja, Irlandia, Portugalia, Włochy. Źródło: <http://www.apr.ch/npm/OPCAT0911.pdf>.

⁽²⁾ Zob. na przykład: rezolucja Parlamentu z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie warunków więziennych w Unii Europejskiej; ulepszenia i kary zastępcze, ust. 41: „apeluje o przyznanie posłom do Parlamentu Europejskiego prawa do odwiedzania i przeprowadzania inspekcji więzień i aresztów dla uchodźców na terytorium Unii Europejskiej”.

⁽³⁾ COM(2011) 0327; zob. http://ec.europa.eu/justice/policies/rights/docs/com_2011_327_en.pdf

⁽⁴⁾ Np. opracowane przez Radę Europy europejskie reguły więzienne.

⁽⁵⁾ Np. standardy ustanowione przez Radę Europy, Europejski Komitet ds. Zapobiegania Torturom, Europejski Trybunał Praw Człowieka (oraz jego odnośne orzecznictwo), Komisję Praw Człowieka ONZ, Komitet ONZ ds. Zwalczenia Tortur i specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. tortur.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

4. apeluje do Komisji i pozostałych instytucji UE o przedłożenie wniosku ustawodawczego dotyczącego praw osób pozbawionych wolności, w tym określonych w swoich rezolucjach i zaleceniach PE ⁽¹⁾, a także o opracowanie i wdrożenie minimalnych norm dotyczących warunków panujących w więzieniach i aresztach oraz jednolitych norm dotyczących odszkodowania dla osób niesłusznie pozbawionych wolności lub skazanych; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby kwestia ta należała do priorytetów ich działań politycznych i aby przeznaczały odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe w celu rozwiązania tej sytuacji;
5. potwierdza wagę zapewnienia szczególnej ochrony osadzonym matkom i ich dzieciom, w tym stosowania środków alternatywnych w stosunku do pozbawienia wolności w najlepszym interesie dziecka, oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do aktywnego promowania i wspierania takich inicjatyw.
6. podkreśla, że ważne jest zagwarantowanie przestrzegania praw podstawowych, a mianowicie prawa do obrony i prawa dostępu do adwokata, oraz praw osób podejrzanych i oskarżonych, wykluczających nieludzkie i poniżające traktowanie; przypomina w związku z tym znaczenie wniosku Komisji dotyczącego prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym oraz prawa do powiadomienia osoby trzeciej o zatrzymaniu;
7. podkreśla, że jeżeli warunki osadzenia zostaną uznane za złe lub gdy istnieje ryzyko, że nie spełnią one norm wymaganych zgodnie z europejskimi regułami więziennymi Rady Europy, mogą one stanowić przeszkodę w przekazywaniu więźniów;
8. apeluje, aby państwa członkowskie przeznaczały odpowiednie środki na restrukturyzację i modernizację więzień, by chroniły prawa więźniów, zapewniały skuteczną resocjalizację, przygotowywały więźniów do zwolnienia i integracji społecznej, zatrudniały funkcjonariuszy policji i służby więziennej wyszkolonych według najnowszych zasad zarządzania więzieniami i zgodnie z europejskimi standardami w zakresie praw człowieka, by prowadziły obserwację więźniów cierpiących na zaburzenia psychiczne i psychologiczne oraz by stworzyły odrębny dział w budżecie UE, z którego środki stanowiłyby zachętę do realizacji takich programów;
9. potwierdza konieczność modernizacji zakładów karnych w państwach członkowskich, aby były one wyposażone w odpowiedni sprzęt techniczny, dysponowały większą powierzchnią, były przygotowane pod względem funkcjonalności do zapewnienia poprawy warunków życia osadzonych, gwarantując jednocześnie wysoki poziom bezpieczeństwa;
10. apeluje do państw członkowskich o dopilnowanie, by aresztowanie tymczasowe pozostało środkiem nadzwyczajnym stosowanym w oparciu o surowe wymogi konieczności i proporcjonalności oraz przez ograniczony czas, zgodnie z podstawową zasadą domniemania niewinności i z prawem do niepozbawiania wolności; przypomina, że organ sądowy musi dokonywać okresowej oceny aresztu tymczasowego, a w sprawach transgranicznych należy stosować środki alternatywne takie jak europejski nakaz nadzoru; wzywa Komisję do przedłożenia wniosku ustawodawczego dotyczącego minimalnych norm w tym zakresie zgodnie z art. 82 ust. 2 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), zapisami Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;
11. ponownie zaznacza, że państwa członkowskie muszą wywiązywać się ze zobowiązań podjętych na forach międzynarodowych i europejskich, by częściej zastępować karę pozbawienia wolności innymi środkami, np. środkami związanymi z dozorem kuratora i karami w zawieszeniu, łącznie z decyzjami podejmowanymi w Radzie Europy ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Zob. ust. 1 lit. c) zalecenia z dnia 9 marca 2004 r.

⁽²⁾ Np. zalecenie CM/Rec(2010)1 Komitetu Ministrów w sprawie przyjętych przez Radę Europy zasad zwolnienia warunkowego.

Czwartek, 15 grudnia 2011 r.

12. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia zaleceń wydanych przez CPT w następstwie wizyt w ich zakładach karnych;
13. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań pozwalających zmniejszyć liczbę samobójstw popełnianych w więzieniach oraz do przeprowadzania szeroko zakrojonego i bezstronnego dochodzenia w sprawie wszelkich przypadków zgonów w więzieniu;
14. wzywa państwa członkowskie i kraje kandydujące do podpisania i ratyfikowania protokołu fakultatywnego do Konwencji przeciwko torturom i pozostałym formom okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania oraz karania, który ustanawia system regularnych wizyt organów międzynarodowych i krajowych w zakładach karnych i powierza tym organom zadanie wizytowania więzień i przeprowadzania inspekcji, wysłuchiwanie wniosków osadzonych, jak również sporządzania rocznych sprawozdań przedkładanych następnie odpowiedniemu parlamentowi; zachęca Unię Europejską, aby w ramach polityki wobec państw trzecich apelowała o podpisanie i ratyfikowanie protokołu fakultatywnego; wzywa UE i państwa członkowskie do ścisłej współpracy z tymi organami i do ich wspierania, również za pomocą odpowiednich zasobów i środków finansowych;
15. wyraża przekonanie, że należy podjąć działania na poziomie UE, tak by posłowie parlamentów krajowych mogli odwiedzać zakłady karne oraz by prawo to przysługiwało również posłom do PE na terytorium UE;
16. wzywa Komisję do przeanalizowania wpływu różnic w prawie karnym na warunki panujące w zakładach karnych w państwach członkowskich UE i do wydania zaleceń w tym zakresie, a mianowicie w odniesieniu do zastosowania środków alternatywnych, polityki uznawania za przestępstwo, aresztu tymczasowego, amnestii i ułaskawienia, przede wszystkim w dziedzinie migracji, nadużywania narkotyków i przestępczości młodocianych;
17. Ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia należytego traktowania dzieci, w sposób uwzględniający ich dobro, w tym jeżeli chodzi o oddzielenie ich od dorosłych i prawo do utrzymywania kontaktów z rodziną.
18. wyraża przekonanie, że każde dziecko pozbawione wolności ma prawo do szybkiego dostępu do pomocy prawnej i innego rodzaju odpowiedniej pomocy, jak również prawo do zakwestionowania legalności pozbawienia wolności przed sądem lub innym właściwym organem.
19. wyraża przekonanie, że państwa członkowskie powinny wprowadzić skuteczne i niezależne krajowe mechanizmy nadzoru w odniesieniu do więzień i aresztów;
20. popiera prowadzone stale przez CPT i Komisarza ds. Praw Człowieka Rady Europy prace i misje rozpoznawcze w zakładach karnych w państwach członkowskich;
21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy, Komisarzowi ds. Praw Człowieka Rady Europy, Europejskiemu Komitetowi ds. Zapobiegania Torturom, Europejskiemu Trybunałowi Praw Człowieka, Komitetowi ONZ ds. Praw Człowieka, Komitetowi ONZ ds. Zwalczenia Tortur, specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. tortur oraz Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka.